

ERITYISIÄ LAULUJA SPECIELLA SÅNGER

71

Pelastuslauluja.

1. F. M. 152. M. J. 144.

Evangeelin viesti kaikuu: Jeesus kuoli ristillään. Armon virrat vuolahina tulvii runsain päivittäin. Katso veljein, katso veljein, hänehen, mi naulittiin!

Riennä varmaan satamahan, armohelmaan Luojasi. Kristus sylinsä sull' avaa; joudu, tulet puhtaaksi! Ällös viivy, ällös viivy, tule, nyt on aikasi!

Voimaa tulvii virran lailla miljoonille eelleen ain'. Sullekin, mi armoo vailla, uhkuu virta, tullos vain! Iki-elon voit nyt saada, Jeesus kuoli eestäsi.

2. U. J. 18.

Oi, syömmesi Herralle avaa, jäta synti ja maailma pois, sill' vieraila maillapa muuten sun sielusi hukkaa vois'.

Sä nuoriso, riemuissa kevään vain naurat ja leikittelet, mutt' muista, et Luojasi silmää sä konsana pakene et.

Pois vapaaseen kaupunkiin riennä ja sovinnon valkamahan, saat armonsa puhdistuksensa, saat helmahan Vapahtajan.

Frälsningssånger.

1. F. M. 152. M. J. 144.

Evangelii budskap ljuda: Kristus dog på korsets stam: Nådens strömmar fritt nu sjuda uti rika flöden fram. Se, o broder, upp till den som dog för dig.

Flykta nu till säkra hamnen, bärga själen gin i dag; Kristus mot dig öppnar famnen, kom och rening emottag. Uppskjut icke, kom, ty nu är lämplig tid.

Nåden flödar likt en källa till miljoner år från år, men dess friska flöden välla än från Jesu sidas sår. Liv kan vinnas, ty för alla Kristus dog.

2. U. J. 18.

O, öppna ditt hjärta för Herren, säg synden och världen farväl! I främmande landet i fjärran du annars förlorar din själ.

O, ungdom, som glädes i våren, som skalkas och skämtar och ler, o, minns att dig följer i spåren en dom, ty Guds öga dig ser.

Fly genast till fristaden sköna. Kom nu till försoningens hamn. barmhärtighet där skall du röna och slutas i Frälsarens famn.

71.

Tuoll' taivaisen joukkion laulu
niin helkkyvi riemullinen; oi, etkö
sä mielisi sinne luo Jeesuksen,
enkeliä?

3. F. M. 143.

Kas lähde kirkas ja pohjaton
korvessa kumpuilee. Sen virta
siunattu, verraton ristillä kuohui-
lee.

Tullos, oi kulkija, huokaileva!
Tullos, sä nääntyyvä, janoava!
Tullos, ja voimia lähteestä juo
rahatta, ilmaiseksi!

Ei puutu lähteestä juotavaa, ei
kuivu kaivo tää; nyt kaikki saavat
vain ammentaa, ja aina vettä jää.

Ken määrää kertoa voisikaan
poloisten syntisten, jotk' saapui
lähteelle tuskissaan ja saivat ter-
veyden!

Nyt lähteen vedellä vieläkin
janoaan tyydyttää nuo suuret syn-
tiset, pienetkin, ja vielä vettä jää.

4. F. M. 73.

Häät on jo valmisna! Käy si-
jalles! Kuuluvi kutsunta: käy
sijalles! Koht' isä lastahan, ot-
tavi vastahan, perinnön saantahan.
Käy sijalles!

On elon vesi tuo puuttumaton.
Kiiruhda sekä juo, kun jano on.
Tuhannen tuhannet siit' ovat juo-
nehet. Ei loppu nestehet, kylläiti
on.

Ussossa Herrallen huolesi vie.
Luo armoistuimen auki on tie.

Den vitklädda skaran i höjden
hörs sjunga en jublande sång. Säg,
vill du ej dela den fröjden med
änglar hos Jesus en gång?

3. F. M. 143.

Jag vet en källa, som djup och
klar i öknens flödar fram. Den
sköna källan, så underbar, rann
upp på korsets stam.

Kom du, som går där en suc-
kande träl, kom, du försmäk-
tande, törstiga själ; kom, drick
ur källan, ja drick och må väl
för intet, fritt, för intet.

Guds källa vatten till fyllest
har, den sinar aldrig ut; den flödar
än, som i forna dar, alltjämt till
tidens slut.

Vem kan väl nämna de skarors
tal av syndaträlar, som till källan
kommo med nöd och kval, men
vände fria om!

Vid källan ännu i denna dag
en samling stor man ser av syn-
dare utav alla slag, dock än finns
rum för fler'.

4. F. M. 73.

Bröllopet tillrett står, kom här är
rum! Bjudningen vida går: Kom
här är rum! Börden du skall bli
kvitt, fadern dig hälsar fritt: „Son,
se, allt mitt är ditt!“ Kom, här är
rum!

Levande vatten här räcket dig
än. Kom, du som törstig är, kom,
kom igen! Tusen och tusen visst
här druckit liv, men brist aldrig
dock blir till sist. Kom, kom igen!

Kom, kom till nådens tron. Vä-
gen är fri. Tala med Gud i tron!

Orjaks' et luotukaan käy vapa-
hasti vaan, turvaten Jumalaan.
Auki on tie.

Maa ei se kotia ainaista suo.
Kiiruhda, palaja Luojaasi luo. Siel-
läpä suloinen on koti kaikillen;
käy sinne, kääntyen Luojaasi luo!

5. F. M. 152.

Jeesus vain yksin voi auttaa,
synneistä päästää hän voi. Armon
hän kaikille antaa; Jeesus vain
yksin sen voi.

Jeesus hän voi :; synneistä
nostaa, hän tahtoo ja voi.

Tullos sä luokseen, hän tuntee
tilasi parhaiten oi, rukoile häntä,
hän kuulee, Jeesus vain yksin
sen voi.

Sulle hän rauhansa tarjoo, haa-
voihin kätkee sun oi, siellä ain'
laulusi soikoon: Jeesus vain yksin
sen voi.

6. M. J. 41.

Täynn' on viel' veri-lähde tuo
haavoista Jeesuksen. Se sulle iki-
rauhan suo ja puhtaan sydämen.

Mä uskon sen :; Hän kuoli
eestäni, ja ristillä vuosi veren-
sä, ett' pääsen vapaaksi.

Näät, ryöväri sen löysikin ja
onnen, autuuden. Siin' myöskin
mä, vaikk' huonokin, synneistä
puhdistuin.

Ain' siitä hetkest', kun mä näin
nuo pyhät haavansa, mä laulan
verest' Jeesuksen, kunnes käyn
kotia.

Vägen är fri. Var icke mer en träl,
nej, giv åt Gud din själ, trogen
i ve och väl. Vägen är fri.

Jorden är ej det land, där du
skall bo. Ljvligt en annan strand
vinkar till ro. Gammal och ung
skall där finna vad lovat är hem-
ma hos Herren kär. Saliga ro!

5. F. M. 152.

Frälsning i Jesus allena nu
varje syndare får. Mänska med
Fadern förena Jesus allena förmär.

Jesus förmär :; frälsa från syn-
den han vill och förmär.

Giv nu åt honom ditt hjärta,
Jesus din ställning förstår. Fria
från kval och från smärta Jesus
allena förmär.

Dig nu sin frid vill han giva,
gömma dig i sina sår. Där skall
din sång städse bliva: Jesus alle-
na förmär.

6. M. J. 41.

Det finns en källa, fylld med
blod ifrån Immanuels sår, och ba-
dar du i denna flod, den fri från
synd dig tvär.

O, ja, jag tror :; att Jesus dog
för mig, att han i döden utgav
sig, att frälsa mig från synd.

Se rövaren den källan fann och
glad och salig var. Där även jag,
så ond som han, från synd mig
tvagit har.

Allt sen jag såg den källan god,
de helga, dyra sår, jag sjunga vill
om Jesu blod, tills salig hem jag
går.

Ja kohta kera enkelein mä häntä kiittää saan, kun tää mun kielein vaiti on kylmässä haudassaan.

Pyhityslauluja.

7. M. J. 175.

Oi, armonsa meri se avoinna on, niin syvä, niin kirkas ja kiuvmaton! Tuon avannut meille on Jeesukseni, se vapaana virtaa mun sielulleni.

Mua kiusaus, tuskat ain' ahdistaa vaan, ei elostain hyötyä, iloakaan; vaan uskon se paremmaks' muuttuva ois, jos sun verivirtas mun puhtaaksi lois'.

Nyt virta jo nousee ja laineihinsa niin puhtaisiin, kuohuviin kätkeyn ma. Mun uskoni kasvaa — ma vapaudun — ja virta se huuhtoo myös puhtaaksi sun.

Ja nyt hallelujaa! Mun eloni on jo uhrattu Mestarin taistelohon, sill' hänenhän verensä puhdisti mun. — Viel' tuo verivirta myös puhdistaa sun.

8. F. M. 77.

Ilmeinen lähde synnistä huuhtoo, päästävi sielusi vapauteen. Veressä Herran puhdistus ompi, uskossa riennä nyt lähteeseen.

Ilmeinen lähde ::; huuhtoo ja suojaa synneistä sun.

Och snart med änglaskaran all hans kärlek prisar jag, när denna tunga ligga skall helt stum och död i grav.

Helgelsesånger.

7. M. J. 175.

O, gränslösa frälsning! O, djupaste hav av nåd och av kärlek, som Kristus oss gav, som världen kan frälsa så fri och så rik, som flyter för alla — kom flyt över mig!

Bestormad av frestelser, fruktan och skam, mitt liv utan glädje och nytta flytt fram; jag tror något bättre mig väntar helt visst, om renande floden blott flöt över mig.

Nu floden sig höjer, jag rör vid dess våg. Jag hör hur den brusar i segrande tåg; min tro växer större, befrias jag skall. Jag störtar i floden, den sköljer mig nu.

Och nu, halleluja! Mitt liv från i dag skall offras att lyda min Frälsares lag. Från hans brustna hjärta frambröt denna ström av fullkomlig frälsning för dig och för mig.

8. F. M. 77.

Härliga källa renar och bryter bojan, som bundit din själ och ditt sinn'. Jesus allena förmår att befria, skynda till källan, full frälsning nu vinn.

Härliga källa, härliga källa, tvär och bevarar mig ifrån synd.

Pahinkin saasta, salaisin synti, vihollisvoima sydämässäs', upota kaikki Golgatan virtaan, Jeesukseen luota, sun ystävähäs'.

Synnistä täysin puhtaaksi mielin, eloni puhdas ett' oisi se vaan. Kaiken, oi kaiken mä virtahan kannan. Oi halleluja, nyt puhtaaksi saan!

9. F. M. 144.

Kaikk' annan mä Jeesukselle, ken eestäni kuollut on. Mä altina häntä seuraan myös seutuhun outohon. Kun Jeesus on seurassani, en muuta mä kaipaakaan, taas taipale valkeneepi, kun kasvonsa nähdä saan.

Sull' kaikkeni nyt annan vaan, sua seuraan, minne johdatkaan. Sull' kaikkeni nyt annan vaan. Oi, Jeesus, sulle annan vaan.

Kaikk' annan mä Jeesukselle, myös raikkahan nuoruutein. Ja lahjani, hältä saamat, on uhrattu Herrallein. Kun saapunut leikkuaika on kypsyein lyhteiden, mä viljani kalliin korjaan, min kylvin mä Herrallen.

Kaikk' annan mä Jeesukselle, nuo epäilyt tuhannet, ja syömmeni monet huolet ja synnit ja puutokset. Mä käteni heikon kätken nyt kateensä vahvahan, hän varmasti johdattaapi mun rauhansa rantahan.

10. M. J. 205.

Olen kuullut, Herrani, äänesi, rakkautes' kutsunnan. Mua hen-

Fläckade hjärtat, doldaste synder, tvivel, som rubbat din ljustaste tro, kasta det allt i Golgata källa, Jesus kan rena och giva dig ro.

Härligt befriad, frälsad från synden, nu den ej längre kan tjättra min själ. Allt som har hindrat jag bringar till källan. O, halleluja, den renar mig väl.

9. F. M. 144.

Jag giver det allt åt Jesus, ty han gav sitt liv för mig. Jag följer den väg han vandrat, jag följer på okänd stig. Jag följer, ty har jag honom, då fattas mig intet mer. Det ljusnar i kulna stunder, då Jesus emot mig ler.

Jag ger dig allt, jag ger dig allt och går den väg, som du befallt. Jag ger dig allt, jag ger dig allt. Min Frälsare, jag ger dig allt!

Jag giver det allt åt Jesus, den leende ungdomsdag. Var gåva, som han mig givit, skall helgas till hans behag. Det kommer en höst omsider med mognade skördars gull. Då skall jag det allt få bärga som såddes för Jesu skull.

Jag giver det allt åt Jesus, vart tvivel, som plågat har, den oro, som hjärtat störde, de synder och fel, som var. Jag lägger min hand, den svaga, på nytt i hans starka hand. Jag vet, att han skall den taga och föra mig till sitt land.

10. M. J. 205.

Jag är din, o, Gud, jag har hört din röst, hört, vad du har lovat mig. Men jag längtar dock, att du

kesi vedä voimalla lähemmäksi ainiaan.

Vedä luokses, vedä lähemmäksi ain', mua ristin juureen vaan; vedä luokses, vedä lähemmäksi ain', kunnes kasvosi nähda saan.

Palveluksees henkeni pyhitä, ylistääkseis armoas. Anna tahtoin yhtyä tahtohos, rakastaakseis neuvoas.

Oi, mi autuus Herrani seurassa käyskennellä päällä maan, saada hälle huolensa ilmoittaa kuni ystävälleen vaan.

11. M. J. 310.

Jeesus, risti juurella suo mun pysytellä, terveysvirran äärellä, elon lähteellä.

Risti vaan, risti vaan olkoon kunniani, kunnes taivaan rannalla kannan kruunuani.

Pyhän ristin juurella armo synnin voitti. Sieluhuni ristiltä aamu-tähti koitti.

Ristihin, oi Karitsa, liitä katseheni! Jeesus, risti varjossa johda askeleeni.

Valvon ristin juurella, ootan Jeesustani, kunnes näen taivaassa kasvot Kuninkaani.

med din nåd drar mig närmare till dig!

Drag mig närmre, närmre mer och mer, till din stungna sidas sår! Drag mig närmre, närmre, närmre mer och mer, dag för dag och stund för stund.

Avskilj du mig helt till din tjänst, o, Gud, med din helge Andes nåd; låt min vilja så helt gå upp i din, att jag älskar blott ditt råd.

O, vad ljuvlig fröjd gives mig ren här, då i bön jag går till Gud, då som vän till vän, i vad nöd som helst, fritt jag skickar honom bud.

11. M. J. 310.

Jesus, håll mig vid ditt kors, varest blodets källa, full av liv och salighet, för envar syns välla.

I ditt kors, i ditt kors sätter jag min ära, tills på flodens andra strand kronan jag får bära.

Tätt vid korset mötte jag kärlek, nåd och himmel; morgonstjärnan lyste klar genom livets vimmel.

Tätt vid korset! O, Guds Lamm, må dess bild jag skåda, med dess skugga över mig livets vägar tråda.

Tätt vid korset vakar jag uti trons förbidan, tills jag nått den gyllne strand där på andra sidan.

12. F. M. 49.

Lempi Jumalan, lailla kirkkahan lähteen puhtaan kuohuilee. Syvydessä sen ihmelaineiden elon helmi hohtelee.

Lempi Jumalan kuni morsian saapuu suloin meidän luo. Syömmes aukaisten Jeesus-nimehen tai-vahan se myötään tuo.

Lempi Jumalan, käsky Korkeimman, suurin se on kutsumus. Säily siinä vaan, säilyt rauhasaan — Jumala on rakkaus.

13. F. M. 151.

Mun ota käten, Herra, ja taluta, siks' että pääsen kerran mä kotia! En jaksa käydä yksin, vaan va-joan. Vie kanssas käsiyksin oi auttajan!

Sydämeim armollasi jo viihdytä, se että omanasi ois pysyvä. Suo, että jalkais juureen mä laskeun, ja rakkautes suureen ain' turvaudun!

Ja vaikk' en tuntis täällä sun hoitoas, oot kanssain surun säällä, viet kotias. Siis ota käten, Herra, ja taluta, siks' että pääsen kerran mä kotia.

14. M. J. 117.

Oi pyhä liekki, Jumalamme, läheta nyt tulesi! Sult' anoa nyt uskallamme; läheta nyt tulesi! Sä katsees alas meihin luo ja lupauksen Henki suo, tuo helluntainen voimavuo, läheta nyt tulesi!

12. F. M. 49.

Kärlek från vår Gud flödar till oss ut som en källa djup och ren. I dess bölja klar, stilla, underbar, gömmes livets ädelsten.

Kärlek från vår Gud som en smyckad brud kommer ljuvligt till oss ned. Öppna blott din fann! Kom i Jesu namn! Hela himlen för den med.

Kärlek från vår Gud är det stora bud. Intet större finns än den. Bliv däri alltid, och du har Guds frid, ty Gud själv är kärleken.

13. M. J. 151.

Tag Herre mina händer uti din hand och för mig, tills jag länder till himlens land. I mökret som mig höljer, jag ser ej väg, men dit du går jag följer, ja, steg för steg. :-

Sköt om mitt svaga hjärta! Du känner mig; håll mig i fröjd och smärta blott fast vid dig. På dina löften dyra jag tror förvisst och vet att du skall styra allt väl till sist. :-

Om tvivlet stundom skymmer min svaga tro, du genom allt bekymmer mig för till ro. Jag vill mitt öga sluta, o, led du mig och lär mig stilla luta mig tätt till dig. :-

14. M. J. 117.

O, Gud, du klara, rena låga, sänd din eld! I dag vi dig anropa våga: Sänd din eld! Se ned till oss och giv oss här din Ande, som utlovad är, och än en pingst åt oss beskar! Sänd din eld! :-

On tules tarpeen kylmyyteen. Se täyttää kaikki tarpehemme. Ett' viholliset voittais ja sulle yksin eläisin, suo puhdas olla pukuinkin.

Ett' rohkeaksi, vahvaks' saisin. Mä sieluja ett' pelastaisin. Nyt alttarilles laskemaan eloni riennän kaikkenaan. Sä uhrin tullos siunaamaan.

15. F. M. 39.

Ilmestyös, Herrani, mulle, kaikki uudeks' saa, sydän sua kaipaapi, niinkuin vettä kuiva maa. Joudu, Herra, luokseni, sua sydän kaipaapi.

Synkkä niin se aamu on, konsa sua en nähdä voi, päivä ratki riemuton, jollei koita Hengen koi. Sydämeni sytytä Hengen pyhän liekillä.

Tullessasi sydämeen poistat pilven painavan, poistat synnit syytteineen eestä valos' kirkkahan. Ilmestyös Herrani, kunnes näen kasvosi.

16.

Pyhä, pyhä, pyhä! Suuri Jumalamme, laulumielin sulle me tuomme kiitoksen. Pyhä, pyhä, pyhä! Armon antajamme, Herra kaiken luoja, Kolmiyhhteinen!

Pyhä, pyhä, pyhä! Autuaat ne kantaa kunnioittain kruunut sun jalkais juurehen. Ylistyksen suuren enkelitkin antaa sulle, joka olit, olet iäinen.

Din eld behövs för hjärtan kal-la: Den fylla skall behoven alla. Att städse fienden slå ner och leva rätt den styrka ger, så värld-den ren min klädnad ser.

Att jag må stark och modig bliva, För världens frälsning mig utgiva. På altaret jag offerar nu mitt liv, mitt allt — det mottag Du; med elden krön mitt offer nu!

15. F. M. 39.

Te dig, Herre, nu för mig, allt förnya med ditt ord. Hjärtat längtar efter dig, som på regn en törstig jord. Kom, o Herre, nu till mig, kom, jag längtar efter dig!

Mörk och trist den morgon är, om du ej är nära mig; glädjelös blir dagen här, om din sol ej visar sig. Gläd mitt hjärta, värm mitt sinn, tänd din Andes eld därin.

Uppfyll nu mitt hjärtas hus, träng igenom varje sky med ditt klara gudomsljus, då skall synd och tvivel fly. Te dig, Herre, mer och mer, tills jag dagens klarhet ser.

16.

Helig, helig, helig! Herre Gud Allsmäktig, nu ditt lov vi sjunga och sist i evighet. Helig, helig, helig, nåderik och mäktig herre över alla! Hell, Treenighet!

Helig, helig, helig, helgonen dig ära — sina kronor kasta vid havet av kristall. Änglar och serafier dig sin hyllning bära, du som var och är och evigt bliva skall.

Pyhä, pyhä, pyhä! Kirkkautes loistaa, vaikkei kunniaasi nää silmä syntisen. Pyhä olet yksin, vertaistas ei toista, voimassa ja rakkaudessa ainoinen.

Pyhä, pyhä, pyhä! Sulle soikoon suuri kiitos taivaan, maan ja merten äärien. Pyhä, pyhä, pyhä, armon vahva muuri: Isä, Poika, Henki, Kolmiyhhteinen!

17.

Vuodata sieluuni Henkesi taivainen, ett' rakastaisin lailla sun, sua alati palvelen.

Vuodata sieluuni puhdistuskaste nyt, sun tahtoosi ett' tahtoni ois' iäksi yhtynyt.

Vuodata sieluuni liekkisi potttava, mi kaiken kuonan kuluttaa ja täyttävi taivaalla.

Vuodata sieluuni elämän voima uus', min kätköss' armon täyteys ja autuas ikuisuus.

18. M. J. 232.

Herra, nyt mä itsein annan kaikkensa sulle vaan; lempesi sen vaatii multa — sun oon kokonaan. Ota syömmein parhain lempi ainaisesti Jumalain Suojaa mua armollasi käskyis teillä vain.

Halleluja! Halleluja! Kaikkein annoin Luojallein. Täydellisen pelastuksen sai mun sydämein.

Ota tahtoin, Kuninkaani, ei se enää ole mun; mikään sitä ei saa

Helig, helig, helig, om än dold av töcknen, om än syndigt öga ej skåda kan din prakt. Endast du är helig, endast du fullkomlig i din kärlek, renhet och din stora makt.

Helig, helig, helig! Herre Gud Allsmäktig, dina verk dig prisa på jord, i hav och sky. Helig, helig, helig, nåderik och mäktig Fader, Son och Ande! I din famn vi fly.

17.

Andas på mig, o, Gud, mig av din kärlek giv, att jag må älska såsom du och leva för dig mitt liv.

Andas på mig, o, Gud! Luttra mig, gör mig sann, så med min vilja helt i din jag leva och lida kan.

Andas på mig, o, Gud! Må du bli ett med mig, tills vad är mänskligt står i brand av himmelsk eld från dig.

Andas på mig, o, Gud, sen ej av död jag vet, men ett fullkomligt liv med dig får leva i evighet.

18 M. J. 232.

Herre, nu åt dig jag giver mig och allt vad som är mitt, ty din stora rika kärlek vill det. Allt är ditt. Tag mitt hjärtas hela kärlek, tag, behåll den, o, min Gud! Med din allmakts kraft bevara mig i dina bud.

Ära :.; Hosianna! Allt jag givit upp åt Gud. Frälsning full jag nu åtnjuter i hans dyra blod.

Tag min vilja, o, min Konung, den är nu ej längre min! Intet.

estää olemasta sun. Herra, sulle eloin annan; ota vastaan uhrini, jonka jalkais juureen kannan. Sun oon iäksi.

Pyhä Henki, sä mua autoit kaikkein täysin uhraamaan. Veri kallis eestäin vuosi, minut puhdistaa. Ilmestyös voimakasti, pyhä Henki, sielullein. Suojaa sieluin loppuun asti luonais Jeesukseen.

Yleisiä lauluja.

19. M. J. 419.

Jumala ompi linnamme, varustus vahva aivan. Hän aseemme on, kilpemme, ajalla vaaran, väivan. Se vanha vainooja, kavala, kauhea, on kiivas, kiukkuinen ja julma hirmuinen. Ei löydy maassa vertaa.

Se sana seisoo vahvana, he ei voi sitä kestää: kun kanssamme on Jumala, ken meiltä voiton estää? Jos vaikka henkemme, osamme, onnemme, he veisi viekkaasti, jää meille kuitenkin Jumalan valtakunta.

20. M. J. 97.

Ain' Lapin tuntureilta, rannoilta Indian, ikuisten palmuin alta myös kuuman Afrikan pakanat huutaa huokaa, ojentain käsiään: Valoa meille tuokaa yöhömmme synkeään;

Oi, viekkäämme myös heille se valo verraton, kun Jumalamme meille niin runsain suonut on! Oi,

intet får nu hindra den att vara din. Herre, se, mitt liv jag giver dig, o, mottag offret nu, giver åter vad dig tillhör, din för evigt ju.

O, Guds Ande, du har lärt mig så att giva allt åt dig! Kristi blod för mig har flutit och nu helgar mig. O, du helige, dig visa trofast, mäktig, kärleksrik! Mig bevara intill änden, aldrig från mig vik!

Allmänna sånger.

19. M. J. 419.

Vår Gud är oss en väldig borg, han är vårt vapen trygga; på honom i all nöd och sorg vårt hopp vi vilja bygga. Mörkrets furste stiger ned, hotande och vred; han rustar sig förvisst med våld och argan list; likväl vi oss ej frukta.

Guds ord och löfte skall bestå, vi det i hjärtat bäre. För himmel, ej för jord, vi gå till strids och glade äre. Äro alltid väl till mods, fast vi våga gods och ära, liv och allt; ske blott som Gud befallt; Guds rike vi behålla.

20. M. J. 97.

Från Lapplands fjäll och sjöar, från Indiens heta sand; från söderhavets öar, från soluppgångens land; från Kinas millioner, från ödemarkens glöd oss nå förtvivlans toner med bön om livets bröd.

Du, som i Fadershuset har arvedel och lott, skall du ej sända ljuset till dem som intet fått? För

saakoon kuulla hekin jo rauhan sanomaa. Siks' että raukat nekin Jeesuksen tuta saa!

Siivillä tuulen lennä, sä oppi Jeesuksen, kansasta kansaan ennä ylitse merien, siks' kunnes pelastettu on kansat maailman, ja yksin ylistetty Karitsa Jumalan!

21. F. M. 77. M. J. 88.

Jeesuksen tähden nouse, sä ristin sotilas! Kuninkaan lipun jälkeen nyt ohjaa kulkuas! Väkenä hänen käyköön ain' voitost' voitohon, kunnes hän pahat poistaa ja yksin Herra on!

Jeesuksen tähden nouse, ja hänen voimassaan! Ei auta käsivartes, ei jalkas vahvuuskaan. Ot' uskon vahva kilpi ja Hengen miekka myös ja täytä rohkeasti sun taivaallinen työs.

Jeesuksen tähden nouse, ei pitkä taistelo; pasuuna tuskin taukoo, soi voittolaulu jo. Ja voittaja ei suinkaan jää ilman, palkatta, ei, Luoja hänet kruunaa kunnian kruunulla.

22. F. M. 29.

Jeesukselle kiitos, veri haavoistaan syntisimmän puhdistaa. Ken vaan siihen virtaan rientää kaikkenaan, lumivalkiaksi saa. Oi, hän kutsuu lempien sua teiltä syntien. Kärsimykset, haavat uhri-Karitsan pelastuksen suovat ihanan.

gudar stumma, döda de ännu böja sig, då nådens källsprång flöda så rikligt här för dig.

Blås, vind, från himlens höjder! Du våg, bär budet fram! Förkunnå nådens fröjder för varje folk och stam, tills allt vad mänska heter uppstämmer lovets ton i alla evigheter, kring Guds och Lammets tron.

21. F. M. 77. M. J. 88.

Stå upp, stå upp för Jesus, du korsets kämpatrupp! Låt konungabänret ej skadas, lyft det upp! Från seger och till seger framrycka skall hans här, tills varje ovån krossats och han blott Herre är.

Stå upp, stå upp för Jesus, men i hans kraft allen'. Ej köttslig arm här hjälper, ej dödlig hjältes ben. Tag Andens hela rustning och vaka, bed med flit. Och där som nöden, plikten, dig' kallar, skynda dit!

Stå upp, stå upp för Jesus, ej striden bliver lång. I dag du hör basunen, i morgon segersång. Och den som övervinner, skall ej bli utan lön. Nej, Gud skall honom pryda med ärekrona skön.

22. F. M. 29.

Ära vare Jesus, som utgöt sitt blod för att rena syndaren! Vem som helst kan komma och i denna flod såsom snö bli tvagen ren. Herrens kärlek kallar dig ifrån syndens mörka stig. Genom Jesu lidande och dyra sår frälsning från all synd och nöd du får.

Kiitos oi, Herran soi, minut pesi syntisen! Kiitos oi, Herran soi! Kiitos Karitsalle äänen!

Jeesukselle kiitos ihme-rauhastain; ikitoivon lahjasta! Syntymyrskyt kun mun riehui rinnassain, valju-yössä kuljin ma, käden hellän ojensi, katkoi kaikki kahleeni. Lapseksensa minut otti uudestaan, yöni päiväksi sai vaihtumaan.

23.

Sai Kristus päälle maan, oi rakkaus suur', toi elon tullessaan, oi rakkaus suur'. Eestä mun, kurjimman, kuolohon kulkevan, maksoi hän lunnahan, oi rakkaus suur'.

Edessä Korkeimman nään hänen seisovan. Hän minut puhdistaa, siunaten holhoaa, vaivoissa vahvistaa.

Kohta ma Jeesustain katselen kasvokkain. Rakkahat nähdä saan, pois ovat tuskat maan, äänen taivas vaan.

24.

Jeesus vain yksin mun syömmeni omaa, Jeesus vain yksin siellä asunnon saa Mikään ei voi hänen lempeään voittoa, hänessä rauhan vaan sieluni saa.

En tahdo surra, en valitella, Jeesus mun veljeni läsnä on ain'; hellien tahtovi kanssani käydä myrskujen läpi hän taivaseen vain.

Pris ske Gud! Pris ske Gud!
Som från synden gjort mig fri!
Pris ske Gud! Pris ske Gud!
Pris ske Gud i tid och evighet!

Ära vare Jesus, som mig givit frid och ett evigt, saligt hopp! Då uti mitt hjärta rådde våldsamt strid och mot mörkret bar mitt lopp, milt han sträckte ut sin hand, löste mig från satans band. Ja, han har mig tagit till sitt barn på nytt och mitt mörker uti ljus förbytt.

23.

Gud gav sin Son för mig, o, kärlek stor. Liv han mig gav med sig, o, kärlek stor. En fattig syndens slav, hotad av dödens glav, han mig full frihet gav. O, kärlek stor.

Nu invid Faderns tron, ser jag på nytt Guds Son. Han gör mig ren och skär, i Honom trygg jag är, vad än mig möter här.

När slutat är mitt lopp, tar han mig till sig opp. Där skall jag se min Gud, se dem som gått förut, fröjdas förutan slut.

24.

Jesus allena mitt hjärta skall äga, Jesus allena därinne skall bo; ingenting här kan hans kärlek uppväga, endast hos honom min själ finner ro.

Ej bör jag sörja, ej bör jag klaga Jesus min broder, är alltid mig när! Och han har lovat att hand om mig taga, trots alla stormar mot hemmet det bär.

Jeesus vain yksin mun synneistän autti, Jeesus vain yksin mun omani on. Lempensä suuruus mun syömmeni murti, nyt ompi rauhani loppumaton.

Jeesus vain yksin, kun loppuvi taisto, johtaa mun taivahan satamahan. Siellä saan omaksein ikuisen rauhan, helmoissa leväten Vapahtajan.

25. M. J. 45.

Nyt Karitsaa te kiittäkää, jalvoilleen langetkaa. Te helmoihinsa rientäkää ja Herraa kruunatkaa.

Nyt Karitsaa jo kruunatkaa :.
:.; oi, herrain Herraa kruunatkaa.

Te nrhot kaduill', kujilla hänestä kertokaa, riemuitkaa kiitoslauluilla ja Herraa kruunatkaa.

Eespäin kautt' synnin, kuoleman! Lemmestä laulakaa ja armost' uhri-Karitsan ja Herraa kruunatkaa.

Me emme väsy, vaikkakin täällä taisto tuima on. Meill' määrän on, ett' kotihin pian päästään lepoon.

26.

On taivaisell' virrellä sulompi soitu, se kirikkaammin kaikua voi, kuin maiset nää laulumme raikuissa riemun, kun metsät ja niityt ja kunnahat soi.

Jesus allena från synden mig lossat, Jesus allena min själ gjorde fri; hans stora kärlek mitt hjärta förkrossat, göt sedan fridenes balsam däri.

Jesus allena skall sist efter striden föra mig in i den himmelska hamn; där skall jag ostörd få njuta av friden, vilande trygg i min Frälsares famn.

25. M. J. 45.

Hell, prisen Jesu Kristi namn, fall för hans fot och sjung, flyn till hans kärleksrika famn och krönen, krönen, krönen, krönen, ärans kung!

Soldater! I var gata, gränd er konungs namn besjung! Hans evangelii stråle tänd och krönen ärans kung!

Flyn fram igenom synd och död, om Jesu kärlek sjung! Hans frälsning bjud bland brott och nöd och krönen ärans kung!

Och snart, då striden slutad är, envar på nytt blir ung. Uti den stad, som evig är, vi kröna ärans kung!

26.

Den himmelska lovsång har fullare toner, den klingar mer ljudlig, mer klar än jordisk musik, som ej hjärtat kan fröjda, fast dalar och berg uti eko ge svar.

Oi, ihana laulelo taivaallinen,
kun autuaat yhtyvi kiitokse-
hen.

Siell' laulu on niinkuni vesien
pauhu, mi täyttävi taivahan, maan,
kun kiitosta laulavi autuas kansa
ja ylistäin kertovi riemastustaan.

Mutt' taivahan laulun sen tai-
tavi kansa, mi armosta armoite-
taan. Vain morsian Jeesuksen,
Kuninkaan, Herran hän pääsevi
kasvoja katselemaan.

27. M. J. 34.

On sieluni nyt täytetty kiitosta
Herralle. Hän voittohon mun joh-
datti ja auttoi perille.

Ristin lippu liehukoon! Sen
suojassa riennämme taistohon.
Kun Herra itse johdattaa, hän
voittohon meidät saa.

Nyt soikoon laulu hänelle, mi
meitä rakastaa; hän tahtoo kai-
kist' synneistä meit' täysin puh-
distaa.

Pelastuksesta kerromme kaikille
aina vaan, ja taistellen me me-
nemme maailmaa voittamaan.

Sä, Armeija, eteenpäin ain!
Rohkaise mielesi! Ja tulkkoon mitä
vastahan, sä pidä puolesi.

28. F. M. 127.

Kestävät kaikk' lupaukset iäti
voimassa, verellä kalliilla Jeesus
vahvisti sanansa.

O, härliga lovsång i Guds pa-
radis, där himmelska skaror
uppstamma Guds pris.

Däruppe hörs sängen likt dân
utav vatten, och himlen är full
av dess brus. De saliga andar
högt Frälsaren lova och jubla av
sällhet i himmelens hus.

Blott den kan rätt sjunga den
himmelska lovsång, som tvagits
i Frälsarens blod och klädd uti
Jesu rättfärdighets klädnad i ho-
nom befunnen ren, helig och god.

27. M. J. 34.

Vår själ är fylld av heligt lov
för vad oss Herren gjort. Han
många segrar givit oss och hjäl-
per oss alltfört.

Se, vi höja korsets banér, det
blodröda korsets banér! Vi
följa det, varthelst än vägen
bär, och segra i Jesu namn.

Vår lovsång stige upp till Gud,
vår Fader blid och god! Vår själ
är tvagen ren från synd i Sonens
dyra blod.

Guds frälsningsråd förkunna vi,
vad människor säga må. Vi kämpa
trones kamp med fröjd, visst vi
till seger gå.

Guds frälsningshär, gå tappert
fram, bliv modigare än, att värld-
den känna må sin Gud och vända
hem igen!

28. F. M. 127.

Löftena kunna ej svika, nej, de
stå evigt kvar. Jesus med blodet
beseglat allt vad han lovat har.

Hukkuissa maailmoiden, siir-
tyissä kukkuloiden, sille, ken
uskoo Herraan, lupaus jäljell'
on.

Luo kuni Abraham muinen sil-
mäsi tähtiin. Niitä kun lasket
sa, kasvaa usko ja toivokin.

Usko, kun yöhyt yltää, sammu
ei aurinko. Hetkinen vuottaos
vainen, saapuvi huomen jo.

Usko, kun ystävät pettää, jäl-
jellä Jeesus on kanssasi ain' joka
päivä keskellä taisteloin.

Usko sä kaiken alla, koht' olet
kotona. Siellä sä silmin katsot,
tääll' mitä uskoit sa.

29. F. M. 84.

Lailla vuolaan virran lempi Jee-
suksen tulvii, tuoden rauhan, on-
nen, puhtauden.

Tulvii, tulvii, armon, lemmen
laine tulvii sieluuni.

Eestäin Vapahtaja kuoli ristillä,
tarvitse en olla orja synnin mä.

Laineet Luojan lemмен vyöryy
taivaasta, maamme katoovaisen
huuhtoin rantoja.

Mua ne nostaa, kantaa ajast' ah-
dingon autuutehen, missä Isän-
koti on.

Himlar och jord må brinna,
höjder och berg försvinna, men
den som tror skall finna: löf-
tena de stå kvar.

Gör såsom Abraham gjorde:
Blicka mot himlen opp. Medan
du stjärnorna räknar, växer din
tro, ditt hopp.

Tro, när det mörknar på fär-
den, solen ej slocknat har. Blott
några dagar och sedan strålar en
morgon klar.

Tro, när dig vänner svika, tro,
när blott en står kvar. Jesus din
vän skall dig följa alla, ja alla
dar.

Tro under allt som dig möter,
snart du ju hemma är. Där skall
i åskådning bytas det som du
trodde här.

29. F. M. 84.

Jesu rika kärlek, lik en mäktig
flod, väller fram och gör mig lyck-
lig, ren och god.

Flödar, flödar, Jo
kärlek flödar

Som fö
gav, därför
en syndens

Underbara v
strand! Kärleks
himmels land.

Och dess vågor
tidens grus och m
sist till Faderns hus.

30.

Jeesus anna armiaasti työn ain' alkaa sinussa; menestystä laupiaasti suo ja päätös suotuisa! Jeesus, asu tykönän', Sinuss' suo mun pysyvän'!

Jeesus puheen', aivoituksen' tahotos jälkeen taivuta, ijäisen myös hyödytyksen suo ett' kauniist' kartutan; Jeesus, asu tykönän', Sinuss' suo mun pysyvän.

31.

Oi Herra siunaa Suomen kansa, suo sille runsas armonsi, se kaikiss' että vaiheissansa sun oma kansas olisi! Suo uskollisuus, vakuus meille. Menestys elämämme teille!

Oi Herra, siunaa Suomen maamme runsailla taivaan lahjoilla. Ett' ahkeralla työllä saamme ain' elämämme tarpeita! Suo lastenlastemmekin siitä sun laupeudestas vielä kiittää!

32. M. J. 274.

Vaikuta, sill' yö joutuu, vaikuta aamulla, vaikuta, kun on päivä, vaikuta ehtoolla! Vaikuta aamust' iltaan, vaikuta, joutuu yö. Vaikuta, kohta loppuu vaikutus ja työ!

Vaikuta, sill' yö joutuu, aurinko alenee; hälle, jok' itsens antoi sulle, jotain tee! Sun elos, toimes olkoon Herralle kunniaks', siks' kun hän sinut noutaa luokseen asujaks'.

30.

Jesus, lät mig städse börja i ditt namn allt vad jag gör, att jag måtte framgång spörja, och så sluta som jag bör. Kom, o Jesus, bliv mig när, lät mig bliva där du är.

Alla mina ord och tankar, Jesus, lät behaga dig. Lär mig, att jag flitigt samkar det, som evigt gagnar mig. Kom, o Jesus, bliv mig när, lät mig bliva där du är.

31.

Välsigna Herre och bevara vårt finska folk! Lät vid ditt ord ett Herrens folk oss alltid vara, lagbundet fritt på fädrens jord. Lät tro och ära bland oss bygga samt rätt och sanning oss betrygga.

Välsigna Gud i alla öden, och hägna allt vårt fosterland! För det till ljus, styrk det i nöden; räck brödet åt arbetarns hand. Att slakten efter slakten lära förkunna store Gud din ära.

32. M. J. 274.

Verka, ty natten kommer, börja i morgonstund; verka med rastlös iver, bruka väl ditt pund. Verka i dagens hetta, vaka och kampa, bed. Verka, ty natten kommer. livets sol går ned.

Verka, ty natten kommer, tiden är kort och dyr. Verka, när ljuset varar, se, hur dagen flyr. Verka, tills natten skymmer, bruka det pund du fått. Verka, ty en gång skall du skörda vad du sätt.

33. F. M. 43

Luojalle Suomi! Tää riemuisa viesti rannasta rantahan kaikuele! Helvetin joukkio Jehova voittaa, häntäpä seurata mielimme me.

Eespäin, oi eespäin, luottaen Herraan, taistoissa kiitoksen soi sävele! Lipulle pyhälle vannoithan kerran. Eespäin! Oi, Suomi Luojallemme!

Luojalle Suomi! Ei leikkiä tais-; sielut ne kerranpa meilt' vaaditaan. Tuhannet vaipuvat syntien liejuun, rientäkää Suomemme pelastamaan!

Luojalle Suomi! Tää määrämme olkoon! Tuomiopäivä niin äkkiä saa. Eksyneet kaikki nyt kotihin tuokaa — Käskevi Herra, oi, hänt' totelkaa.

34. F. M. 18.

Päiväsi Luojalle käyttäös täällä, kohta jo joutuvi elosi yö. Iäti, aina se kestävä ompi, lemmestä vainen jos tehty on työ.

Kaikk' katoaapi :: suloisin onni saa turmiohon. Jeesuksen eestä min lemmestä teit sä, iäti, aina se kestävä on.

Ällös siis aikaasi turhuuteen käytä, langenneet nosta, heill' lohtua tuo Valosi pimeessä sie- luille näytä, hänestä kerro, ken rauhan heill' suo.

33. F. M. 43.

Finland för Gud! Hör de jublande toner Klinga så klart över berg, över dal. Helvetets makter vår hövding betvingar, Honom att följa är hela vårt val.

Framåt kamrater, trösten på Herren, tågen till striden vid lovsångers ljud! Trogna mot fanan, som över oss vajar, framåt till seger! Finland för Gud!

Finland för Gud! Må vi allvarligt verka, själarna krävas en dag ur vår hand. Tusenden sjunka i synd och förtvivlan. Rädden dem alla, ja, rädden vårt land.

Finland för Gud! Må vårt motto det vara! Domsdagen nalkas med hast för vår jord. Fören dem hem ifrån stigar och gränder! Herren så bjuder O, lyden hans ord!

34. F. M. 18.

Använd de tillfällen Herren dig giver, ack, hur försvinner ej levnaden fort! Säg mig, vad är det som evigt förbliver utom det kärleksarbete du gjort?

Intet förbliver, intet förbliver, allting, hur skönt, skall förgängelse nå. Men vad som gjorts utav kärlek till Jesus, äger sitt värde, skall evigt bestå.

O, lät din tid då ej fåfångt framflyta, hjälp dem som falla och lindra var strid! O, lät ditt ljus klart i natten frambyta, peka på den, som ger själarna frid!

Jeesuksen eestä min kärsinyt oot sä, häneltä kerran sä palkkion saat. Varmaan sa niität, kun päättyvi päivä, hedelmän kylvöstäs riemuitten vaan.

35.

Jeesusnimen hohdetta ei aika saata kuluttaa, eikä yllä käsi vahvin arvoa sen tuhoomaan. Yhä laajemmalle rauhaa tuoden kaikuu nimi tuo, kansat kalliit kooten yhteen, eksynehet Luojan tuo.

Jeesus nimi mulle kallis, valon sieluuni se toi. Nimi sama pelastuksen, vapauden mulle soi.

Jeesusnimen sulosointu kaikuu yli äärten maan, tämä yksin maailmalle toivon, lohdun lahjoittaa. Viha, vaino edestänsä pakee ja hyvyys saa, valtakuntans' vahvemmaksi laajentuu ja kuokistaa.

Yössä syksyn synkimmässä majakka on nimi tää, eksyneen sun matkamiehen avuksesi ennättää. Auringon kun valo sammuu Jeesusnimi kirkkaimman ikivoiton silloin antaa matkaajalle rauhan maan.

36. M. J. 339.

Puolesta Herran, armeijan Kai-kukoon laulimme! Oi kuule, enkellaulut tuo meill' viestin, että Herra suo ain' voiton yhä eelleen, kuin ennen omilleen.

Vad du för Jesus har verkat och lidit skall utav honom uppskattas en gång. Säkert du skördar när dagen framskridit, frukt av din sådd, under jubel och sång.

35.

Jesusnamnet bleknar aldrig, tares ej av tidens tand. Ingen det utplåna mäktar, vore än så stark hans hand. Evigt skall det sig utbreda, bringa folken fridens bud. Det förmår att samla, leda alla själar hem till Gud.

Jesusnamnet högt jag älskar det har satt min själ i brand. I det namnet fann jag frälsning, frihet från all syndens band.

Jesusnamnet härligt klingar, må det ljuda vitt kring jord! Intet annat världen skänker hopp och tröst som detta ord. För det namnet ondskan svinner, hatet viker, allt blir gott. Rättens rike seger vinner, skjuter ständigt nya skott.

Klart i nattens mörker strålar som en fyrbåk Jesu namn, visar varje hjälplös sjöman frälsningens och fridens hamn. Och när solens ljus försvunnit, Jesusnamnet än består. Evigt den som övervunnit i det namnet jubla får.

36. M. J. 339.

„För Gud och för hans frälsningshär“, så ljude högt vår sång; och lyss, ty änglakören bär oss svar från Gud, att han beskär annu som förr så många gånger oss seger dagen lång.

Siis hengen tuli-kasteella toverit eteenpäin! Laulumme aina kaikukoon, niit' estääksemme turmioon, sokeina jotka päivittäin kulkevat kiirehtäin.

Ja ristin lippu näyttää tien monelle taivaaseen. Me emme petä lippua, sen puna väri muistuttaa: Golgatal' kuolo verinen sai voiton iäisen.

Eespäin, ett' vallat pahuuden eest' Herran häviää! Ett' Suomi, synnist' vapaana, saa nähdä päivän koittavan, kun sielut rientää ristille, lapsiksi Herralle.

37.

Nouse, Herran kansa, pyhään taistohon! Ristin lipun alla voitto verraton. Kristus-kuninkaamme taistoon meidät vie, hänen voimassaan on eessä voiton tie.

Nouse, Herran kansa, pyhään taistohon! Ristin lipun alla voitto verraton.

Tieltään synnin valta kauas kaikkooa. Nouse, Herran kansa! Taivas velvoittaa. Hornan henget häätty riemulauleloon, siispä Herrallemme kiitos kaikukoon!

Herran joukot muinoin veivät sanomaa. Kuulkaa, käymme tietä pyhain polkemaan! Kristuksen ei kirkko hajoo milloinkaan: yksi usko, toivo, mieli laupiaan.

Välän, med eldens rika dop, kamrater, käckt framåt! Och däne ständigt vårt fältrop att hejda varje tanklös hop, som rusar blint fördärvets stråt emot en evig gråt.

Och korsets fana fler och fler för hän mot himlens glans. Vi svika aldrig vårt banér, dess röda flik det minnet ger: av blodig kamp och törnekrans den största seger vanns.

Framåt, tills ondskans makter fly för Herrens frid och fröjd, tills Finland, frälst ur lastens dy, ser salighetens morgon gry, tills varje träl, vid korset böjd, blir barn åt Gud i höjd.

37.

Framåt, Kristi stridsmän! Upp till helig strid under korsets fana, genom kamp till frid! Kristus själv, vår Konung, för oss trofast an. Segerkraft i striden giver endast han.

Framåt, Kristi stridsmän! Upp till helig strid under korsets fana, genom kamp till frid.

För det namnet Jesus Satans härrar fly. Upp då, Kristi stridsmän, trotsa stridens gny! Mörkrets makter bäva för vår glada sång; därför prisen Herren, bröder, dagen lång.

Herrens vapenskaror runt om världen nått. Syskon, vi gå vägen, som Guds helgon gått. Kristi sanna kyrka ej av splittring vet: Ett i tron, i hoppet och barmhärtighet.

Nouse, Herran kansa, pyhä, onnekas! Taivoon asti nouskoon riemulaulelmas! Kunnia ja kiitos olkoon iäinen voiton Sankarimme, Uljan Jeesuksen.

38. F. M. 148.

Kiitos, Herra, mennehestä, kiitos mitä suotkin sä! Kiitos ajast' entisestä, kiitos nykyhetkestä! Kiitos kulta-kevämistä, kiitos säistä syksyen! Kiitos kaihon kyynelistä, kiitos rauhas' sydämen!

Kiitos, valohon min toit sä, kiitos salatustasi! Kiitos kaikesta, min soit sä, kiitos kieltämästäsi! Kiitos elon ongelmoista, kiitos avust' vaaroissa! Kiitos armon aaltoista, kiitos rauhan liitosta!

Kiitos kukka-taipaleista, kiitos teistä tappurain! Kiitos taivonnostatteista, kiitos iki-kodistain! Kiitos ristin, vaivan öistä, kiitos onnest taivaissa! Kiitos taiston liekkilöistä, kiitos, kiitos kaiketal

39. F. M. 152.

Mua vihannoille niityille vie pyhä Paimenein. En mitään muuta tarvitse, kun hän sai turvaksein. Kun vaarat käyvät uhkaamaan, mä huudan nimeään. Hän ei mua petä milloinkaan vaan viepi ylissään.

:: Nyt turvallisenä :: Mä tiellä kotia käyn turvallisenä.

Framåt då, I trogna, under helig fröjd! Lyften jubelsången upp mot himlens höjd. Lov och pris och ära i all evighet vare dig, vår Konung, för din trofasthet!

38. F. M. 148.

Tack, min gud, för vad som varit, tack för allt, som du beskär, tack för tiderna som farit, tack för stund som inne är, tack för ljusa, varma värar, tack för mörk och kulen höst, tack för ren förglömda tårar, tack för friden i mitt bröst.

Tack för vad du uppenbarat, tack för vad jag ej förstår, tack för bön som du besvarat, tack för vad jag icke får, tack för livets hemligheter, tack för hjälp i farans stund, tack för nåd som ingen mäter, tack för blodets fridsförbund.

Tack för rosorna vid vägen, tack för törnet ibland dem, tack för resta himlastegen, tack för evigt tryggt hem, tack för kors och tack för plåga, tack för himmelsk salighet, tack för stridens klara låga — tack för allt i evighet.

39. F. M. 152.

På gröna ängar vila ger mig Gud, min herde kär, och intet gott mig fattas mer, då han är alltid när. När faror hoda på min stig jag kallar på hans namn. Min herde aldrig sviker mig, men bär mig i sin famn.

:: Nu är jag trygg och glad :: På väg till Sions stad är jag så trygg och glad.

Vie virvoitusten vetten luo mua hellä Paimenein, kun tiellä oka tuskaa tuo, hän holhoo rohkaisen. Vaikk' kaikkea en oivalla, käyn tyynnä tietäni. Ei Jeesus hylkää minua, se suur on iloni.

Jos päivä pitkä korvessa, hän pöydän valmistaa ja uskollisten levosta mua hellin muistuttaa. Vain hyvyys sekä laupeus mua seuraan matkalla ja ikiriemun asumus mua vuottaa kotona.

40. M. J. 408.

Jeesus, oi Jeesus, kuninkaani pyhä, Jeesus, laulu syömmeni! Sinua lemmin, ylistän yhä, mä kunnes näen kasvosi.

Jeesus, oi Jeesus, elon taivahalla sielun kirkkain olet koi, autuus ja lääke siipeisi alla, et iäks' sammua sa voi.

Sä olet totuus, elo ainiainen, tie, mi viepi taivohon, kuningas, ylkä, veli ja paimen, oi, ihanaisin Jeesus on!

Ken sinun laillas rakastaisi täällä, muutu sun ei syömmesi. Ei sinun laistas maan ole päällä — oi, Jeesus, olet kaikkeni.

41. F. M. 104.

Itsekseni ponnistellen oi, niin usein unohdin voiman tarjona mi mullen päivälle on kullekin. Koe-tellut useasti sitä oon, ei milloinkaan pettänyt se. Pyhä Henki, vielä käy mua suojaamaan.

Till lugna vatten han mig för, min Gud och herde god; när vägens törne ont mig gör, han tröstar och ger mod. Fast många ting jag ej förstår, jag går dock trygg åstad; min Jesus aldrig från mig går, det gör mig fri och glad.

Är dagen lång på ökensand, han dukar där ett bord och talar ömt om vilans land med trösterika ord. Blott godhet och barmhärtighet mig följer, var jag går, och evig frid och fröjd jag vet, i Herrens hus jag får.

40. M. J. 408.

Jesus, min Jesus, konung utan like, Jesus du min psalm och sång! Dig vill jag älska, lova, tillbedja tills jag dig evigt ser en gång.

Skön är, o, Jesus, solen på din himmel; skönare en sol jag vet, solen, som liv och salighet bringar och strålar klart i evighet.

Du är, o, Jesus, sannigen och livet, vägen som till himlen bär. Broder och brudgum, herde och konung; o, skönast utav allt du är!

Ingen, nej, ingen älskar mig så troget, aldrig blir ditt hjärta kallt. Aldrig i världen finnes din like, o Jesus kär, du är mitt allt.

41. F. M. 104.

Mitt i all min egen strävan — o, så ofta glömda jag att den kraft, som är utlovad, är mig när till hjälp var dag. Mången gång har jag den prövat, aldrig har den sviktat då. Helge Ande, än du väntar plats uti mitt hjärta få.

Avaa Herra, ymmärryksein, näytä ihanuutesi. Suo mun nähdä uhreist' suurin ihmiskunnan hyväksi. Palveluksees' pyhitetty vapas, vakaa, innokas tahdon olla lähetetty toimimaan sun avullas.

Mikä kunnia ja etu mikä lahja mullekin. Kristuksen kanss' rinnastettu — osan täänkö hukkaissin. Sulle kunnia, kun kaiken valmistit mull' parhaaksi. Suo mun kanssa vanhurskaiden elää suosioksesi.

42. F. M. 67.

Tuonn' rauhalaan me matkataan, miss' ei oo saastaa synnin, siell' iloks' murhe vaihtuu vaan, sinne siis kiiruhdamme.

Tuonn' rauhalaan me kotiin matkailemme, tuonn' onnelaan me riemuin rientelemme.

Jos jalka täällä rauennut, se nuortuu kultatiellä, ja sortuneetkin sydämet saa lohdun, rauhan siellä.

Murheissa, elon taistoissa hän auttaa uskollisna mua seisomahan, kunnekka mä nukun rauhallisna.

Siell' rauha vaan, ei taistot maan, sotilas sinne rientää. Siell' Jeesustain mä nähdä saan, häll' uusin kielin laulan.

Öppna mitt förstånd o. Herre; låt mig se din härlighet. Låt mig se det största offer, bragt för människors hjälplöshet. Helgad till din tjänst allena, vaksam, nitisk, vill jag bli. Sovande ej mera vara. Nu att vaka stå mig bi.

Vilken förmån, vilken ära, vilken gåva mig hör till. Allt jag dela får med Kristus, jag min del ej mista vill. Pris till dig, som allt gjort redo, gör mig stark att varje dag i din vingård jag må verka, leva blott till ditt behag.

42. F. M. 67.

Till fridens hem, Jerusalem, där ingen mer skall synda, där sorg och strid förbyts i frid, till fridens hem vi skynda.

Till fridens hem, till fridens hem vi skynda.

Den fot som här vill mattas, där på väg av guld får lisa, och sargat bröst får änglatröst av Guds och Lammets visa.

I sorg och nöd, i liv och död hjälp oss att trogna vara, o, Gud, att så vi vara må städs redo hem att fara!

O, sälla frid, där ingen strid skall Kristi brud mer störa! Där få vi se vår Frälsare och städs hans vilja göra.

KUOROJA:

1. Minä tiedän kirkkaan paikan miss' ei häivää varjojen, päällä kunnahan nään armaimman valon taivaisen.
2. Mä tiedän vuon mi syömmen puhdistaa ja paikan sen, miss' yöhyt kaikkoaa. Sokeet nyt näkee, sielut rohkaisee veri kallis Jeesuksen, ristiltä mi vuotaifee.
3. Mun :: pelastuksekseni :: sai Kristus päälle maan.
4. Sun tahtos' oi Herra, ei mun, nyt iät' olkoon.
5. Puhdista täysin :: syömmeni synnistä.
6. Yhtä kanssasi, kallis Herrani. Suo mun tietää, että oon yhtä kanssasi.
7. Syömmeheni :: käy syömmeeni, nyt, oi Jeesus. Mun tullos luo mä vuotan sua, käy syömmeeni nyt, oi Jeesus.
8. Usko riemuvoittoon viepi :: sydämellä Jeesuksen.
9. :: Kristus on vankka kallion', muu kaikki löysää hiekkaa on. ::
10. Kun on mulla yksin Jeesus, taivas kaartuu kaunoisin, Hän on armas aamunkoitto, tähti kirkas Belleemin.
11. Mun pakopaikkani on Karitsa :: mi kuoli ristillä.

KÖRER:

1. Jag vet var ljusen glimma, där var skugga flyktat har. Högt på kullens topp går solen opp, där är himlen klar.
2. Jag vet en flod, som hjärtat rena kan, jag vet en plats, där mörkret mitt försvann. Blinda få syn och trötta själar mod av den underbara kraften i Jesu dyra blod.
3. Guds Son kom hit med frälsning :: ty han mig älskat så
4. I mig, Gud :: Din vilje ske i mig, Gud.
5. Rena och två mig :: Gör mig från synden fri.
6. Ett min Gud, med dig :: Låt mig känna att jag är . . .
7. Jesus, kom in :: O, Jesus, kom in i mitt hjärta. Kom in att bo, kom in giv ro . . .
8. Nu i tro jag triumferar :: Vilar trygg vid Jesu bröst.
9. :: Kristus, min klippa, säkert bär, sjunkande sand allt annat är. ::
10. När jag Jesus, Jesus äger, strålar himlen klar och ren. Han är solen skön och härlig, stjärnan klar från Betlehem.
11. Jag har min tillflykt hos det blödande Lamm, som dog på Golgata.

12. Monet multa pyyhki Hän kyyneleet, kun mun pelasti. Yöni ovat päiväksi vaihtuneet luona Herrani.
13. :: Oi tullos mun syömmeeni Jeesus, sulle sijaa on syömessäin. ::
14. Joka päivän, hetkeni, annan sulle, Mestari. Joka kaipuu sielussain täysin, eikä puolittain, kuuluu sulle vain ::
15. Jeesus, olet kaikki kaikkeni, onnen pysyvän sain luonasi.
16. Hän on mun :: Lempii mua, etsii mua. Hylkää ei, suojaan vei. Hän on mun.
17. Herra, nyt kaikkein tuon, kanssasi liiton teen. Kaikesta, oi, mi estää voi, vapahda täydelleen.
18. Sua vain mä palvelen, oi Herra, taivainen, sun haltuus annan eloni.
19. Luoksesi saavun, maailman Luoja, uskossa astun etehesi. Sulle, o Herra, kaikkeni annan, Hengelläs täytä sydämeni.
20. Juur' niinkuin olen, paljasna, sydämin kylmin, kuollunna, mutt' pyhän veress' turvissa käyn luokses' kallis Karitsa.
12. Många bittra tårar han torkade av, då han frälste mig. Många mörka nätter han vände i dag, gav mig ro hos sig.
13. O, kom in i mitt hjärta, Jesus, där finns rum, där finns rum för dig ::
14. Varje timma, varje dag, vilja, krafter, Herre, tag! Varje åtrå i min själ, allt och icke blott en del, tillhör dig, min Gud! ::
15. Jesus, du är allt, ja allt för mig :: all min glädje finner jag i dig.
16. Han är min :: Älskar mig, söker mig, finner mig, sköter mig. Han är min.
17. Herre, jag lämnar allt, tränger mig närmre dig. Allt som ett hinder för mig är, nu tag och befria mig.
18. Blott dig jag tjäna vill :: mitt liv, o Gud, är i din hand . . .
19. Till dig jag kommer, världarnes Herre, till dig jag kommer, kommer i tro. Till dig jag kommer, tag allt jag äger, fyll mig med kärlek och hos mig bo.
20. Just som jag är — helt blott och bar, men med ditt blod till mitt försvar, som du för mig utgjutit har, jag kommer, o, Guds Lamm, till dig.